

Folke-Leica

Af Thomas Nykrog

Der er ikke meget Leitz-feel i den lille nye Leica. Den legendariske fornemmelse af metal, læder og uopsideligt håndværk er på AF-C1 erstattet af mere moderne materialer for at presse pris og vægt ned, hvor kunderne er. Til gengæld må AF-C1 være tung kost for den hårde kerne af puritanske leicomaner, som er vænnet til finish, kvalitet og priser på absolut top-niveau.

Men der er trøst at hente: Nikon-fol-

I kølvandet på verdens dyreste 35 mm kamera, den manuelle Leica R6, har Leitz søsat dens diamentrale modsætning, nemlig Leica AF-C1 som en lille, nem, fuldautomatisk sag til kun 3.195 kr.

ket måtte nemlig igennem præcis den samme tur for år tilbage, og Nikon-legenden lever som bekendt alligevel videre i bedste velgående. Faktisk kender jeg Nikon-freaks, som har købt et billigt Nikon kompaktkamera og bruger det, når de tror, ingen kigger! Mon ikke Leica-folket vil reagere på samme måde?

Øh, kan den også tage billeder?

Billedkvaliteten er altid kommet i anden række, når snakken i testperioden er gået om Leica AF-C1. Det har været navnet snarere end de færdige billeder, man har diskuteret. Det kan naturligvis også være ganske interessant, men om selve kameraet kan berettes følgende:

Leica AF-C1 er med kun 385 gram let at have med i byen. Kameraet aktiveres ved at skyde det indbyggede objektivdæksel til side med knappen under objektivet, og så er der ellers klar til optagelse. Programautomatikken hersker enerådigt hjulpet på vej af DX-afkodningen.

Mest spændende er tele-knappen der fordobler 40 mm/f:2,8 »no-name« objektivets brændvidde til 80 mm/f:5,6 ved hjælp af en indbygget telekonverter. Der er altså to faste brændvidder til rådighed.

Oven på kameraet finder du ud over en 12-sekunders selvudløser et LCD-panel med billedtæller, check af 6V lithium-batteriet samt markering af selvudløser og ilagt film.

Tilstrækkelig

Billedkvaliteten er fuldt tilstrækkelig til familiebilleder fra det lokale lab., men tåler naturligvis ingen sammenligning med en Leica M6 eller R6.

Eksposeringen er korrekt i alle normale optagesituationer, selv ved fotografiering på de krævende diafilm. Flashen kobler automatisk ind, når der

er behov for det. Man skal dog ikke vente mirakler fra en GN 12 flash med en relektor på 1x2 cm, men også her var kvaliteten god - ikke mindst på negativfilm, der har et væsentligt større eksponeringsspillerum.

Leica AF-C1 er fremstillet i Japan hos Minolta, som Leitz har haft et frugtbart samarbejde med i årevis. Mest kendt er målsøgerkameraerne Leica CL/Minolta CLE, men også flere »seriøse« Leitz-objektiver er fremstillet hos Minolta. Det gælder f.eks. Elmarit-R 24 mm og MR-Telyt-R 500 mm.

Konklusion

I en helt nøgtern pris/facilitet-vurdering ligger AF-C1 ikke i forreste række. Flere af konkurrenterne i klassen har eksempelvis ægte zoom i modsætning til de to faste brændvidder.

Der er dog næppe nogen tvivl om, at mange vil befinde sig helt fint ved at fotografere med en Leica, erhvervet helt legalt for godt tre tusinde kroner. Og der kan for øvrigt ikke være megen tvivl om, at AF-C1'eren vil holde en væsentlig bedre brugtpris end en tilsvarende model af andet mærke.

Ved et tryk på tele-knappen bag udløseren fordobles brændvidden til 80 mm, og flashen kører op fra sin vidvinkel-diffusor.